

Gonda Slüter: 'OverLeven' Dertig dwaze dagen borstkanker. Uitgeverij Boekscout, Soest 2016 ISBN 97894 Zie ook: www.boekscout.nl (Borstkanker/ Gynaecologische kanker/ Voeding/ Emoties/ ED)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

'Mijn leven is feitelijk verworpen tot vier centimeter in doorsnede. Blijf ik leven of ga ik binnen een jaar of tien gewoon dood? Wat is mijn toekomst?' (pag. 66)

Dertig dwaze dagen met borstkanker, van ontdekken tot schoon verklaard zijn.

Boek van 118 pagina's waarin Gonda Slüter beschrijft hoe bij haar in 2016 borstkanker werd geconstateerd, hoe zij daarvoor behandeld werd, onderzoeken, operaties, de keuzes die ze moest maken, het contact met hulpverleners en artsen en wat voor impact het heeft (gehad) op haar leven.

Een aantal jaren eerder werd haar baarmoeder verwijderd omdat ze bij een uitstrijkje PAP 3 bleek te hebben en het virus dat baarmoederhalskanker veroorzaakt. Nu moet haar rechterborst worden geamputeerd, maar chemo of bestraling blijkt daarna niet nodig: na dertig dagen is zij klaar met de behandelingen. Ze kiest er wel voor om een borstreconstructie te willen. Deze behandeling staat niet meer in het boek beschreven.

Boekscout: 'Wat gebeurt er met iemand die te horen krijgt dat ze borstkanker heeft? Hoe verwerkt iemand deze boodschap? Hoe gaat iemand om met het feit dat ze misschien niet meer lang te leven heeft en dat alle zekerheden niet meer zeker zijn? Lees dit persoonlijke verslag van dertig dwaze dagen borstkanker en je weet hoe zij het heeft ervaren.'

Over de schrijfster:

Gonda Slüter (51) is onderwijzeres, werkt op de basisschool met kinderen van groep 8. En woont in Emmen. Zij is gescheiden, heeft drie kinderen, twee honden en twee poezen. Maart 2016 werd bij haar borstkanker geconstateerd waarvan zij ondertussen schoon verklaard is. Ze beschrijft de gang door de gezondheidszorg vanaf het moment van naar de huisarts gaan tot en met

Boekscout: 'Gonda Slüter (1965), in het dagelijks leven groepsleerkracht in de basisschool, schreef al langer korte verhalen met als hoofdpersonen haar twee boxers. Toen ze in 2016 geconfronteerd werd met borstkanker besloot ze om haar verhaal op te schrijven. Zo is *OverLeven* ontstaan. Eerst als blogs op Facebook, later gebundeld als boek. In de hoop dat er mensen zijn die steun kunnen hebben aan dit persoonlijke verhaal.'

Wat viel op:

Waar en hoe Gonda steun en troost vindt: niet alleen in haar directe omgeving, maar ook bijvoorbeeld via facebook. De beslissingen die ze moet nemen: wat voor soort traject ze ingaat bijvoorbeeld: eerst chemo en dan opereren (borst besparend) of eerst opereren en dan chemo (borstamputatie) met de consequenties die dat heeft. Hoe dat toch weer verandert. Natuurlijk ook de goede afloop en de motivatie voor het besluit om een borstreconstructie te willen.

Citaten:

Voorwoord pag. 5: ‘Het overkomt de buurvrouw, tot blijkt dat jij ook een buurvrouw bent. Ik vertel mijn treinreis, mijn rollercoasterrit, mijn missie. In vier dolle weken, van het ontdekken van de tumor, tot de mededeling van de chirurg dat alles zeer waarschijnlijk weg is en het traject ten einde is. (...). En als hierdoor mensen geïnspireerd worden tijdens hun traject tegen kanker is dat mooi meegenomen.’

Pag. 9: ‘Vorige week heb ik mezelf nog gecontroleerd. Beide borsten, zoals iedere maand.’

Pag. 18: ‘En dan is het moment aangebroken dat ik mijn dochter ga bellen. (...) Ja, ik heb waarschijnlijk kanker. Nee, ik weet niet of ik doodga. Of ja, dat weet ik wel, maar op welke termijn weet ik niet. (...) Poeh dat was zwaar.’

Pag. 30: ‘Facebook ontploft, ik kan de meldingen bijna niet aan. Ik probeer iedere melding te beantwoorden.(...) Ik sta niet alleen...’

Pag. 39: ‘Ik vraag of er verschillen zijn maar medisch gezien zijn er geen verschillen in de trajecten (...) En besluit tot een borst besparende ingreep, puur omdat het minder belastend is en dus minder herstel vraagt.’

Pag. 42: ‘Geen producten voor mij waar melksuikers in verwerkt zitten.’

Pag. 57: ‘Bam. Klets. Het ligt op tafel. Borstamputatie. Wederom ben ik blij dat ik niet een enorme borstomvang heb.’

Pag.77: ‘Terwijl ze de spieren in beeld brengt, vertelt ze dat mevrouw, ik dus, niet heel breed is.’

Pag.89: ‘Voorzichtig betast ik de ravage, waar eerst mijn rechterborst zat.’

Pag.99: ‘Door de tranen heen kijk ik naar buiten en in gedachten beleef ikweer de dagen in het ziekenhuis.’

Pag.113: ‘Het blijkt dat ik ongelooflijk veel mazzel heb gehad.’

Recensies/Extra: